

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 474/2021-10

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Petra Straku a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Lubomírom Müllerom, euroadvokátom, Symfonická 1496/9, Praha, proti postupu Krajského súdu v Bratislave v konaní sp. zn. 2Co/303/2016 a v konaní sp. zn. 2Co/23/2020 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 12. júna 2021 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom krajského súdu. Okrem toho sťažovateľ žiada, aby ústavný súd krajskému súdu prikázal konať bez zbytočných prietáhov, priznal mu finančné zadost'učinenie 1 000 eur a náhradu trov konania.

II.

2. Žalobou z 10. septembra 2013 si sťažovateľ uplatnil voči Slovenskej republike nárok na náhradu škody v súvislosti s nezákonnou perzekúciou v minulom režime. O žalobe rozhodol okresný súd rozsudkom z 28. júna 2016 tak, že ju zamietol. Proti rozsudku podal sťažovateľ odvolanie, o ktorom krajský súd rozhodol uznesením č. k. 2Co/303/2016 z 10. decembra 2018 tak, že rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil. Okresný súd 10. októbra 2019 žalobe vyhovel, no proti rozsudku podala žalovaná odvolanie, o ktorom dosiaľ krajský súd nerozhodol, pričom odvolanie bolo krajskému súdu predložené 5. júna 2020.

III.

3. Sťažovateľ namieta dlhodobú nečinnosť krajského súdu, ktorá mu spôsobuje právnu neistotu. Dĺžku konania sťažovateľ považuje za neprimeranú, pretože konanie trvá sedem rokov a osem

mesiacov. Poukázal na to, že predseda krajského súdu skonštatoval nečinnosť súdu v dôsledku zaťaženia súdneho oddelenia.

IV.

4. Nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 46/01, II. ÚS 57/01, I. ÚS 66/02). Pojem zbytočné priet'ahy obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý možno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž postup dotknutého súdu nemusí vyznačovať takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné priet'ahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 63/00). Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo uvažovať o zbytočných priet'ahoch (napr. IV. ÚS 343/04, III. ÚS 59/05).

5. Niet pochýb o tom, že konanie o veci sťažovateľa trvá neprimeranú dobu. Vecou sťažovateľa však nie je len konanie o jeho odvolaní proti rozhodnutiu okresného súdu, ale konanie o jeho žalobe ako celku. Hoci sťažovateľ verbalizuje aj priet'ahy v postupe okresného súdu, ústavnou sťažnosťou namieta len postup krajského súdu v odvolacích konaniach, a to v jednom už skončenom a v druhom, ktoré prebieha od predloženia veci okresným súdom 5. júna 2020. Tým definuje rozsah prieskumu priet'ahov ústavným súdom, ktorý zužuje len na postup krajského súdu.

6. Čo sa týka namietaných priet'ahov v konaní na krajskom súde v prvom odvolacom konaní, treba uviesť, že v tejto veci bolo rozhodnuté rozsudkom krajského súdu z 10. decembra 2018, a preto je táto sťažovateľom namietaná časť konania právoplatne skončená, čo vedie k záveru, že v tejto časti je ústavná sťažnosť zjavne neopodstatnená, keďže smeruje k časti konania, v ktorom už nedochádza k porušovaniu jeho základných práv.

7. Čo sa týka priet'ahov v druhom odvolacom konaní, je zrejmé, že odvolacie konanie trvá približne rok, čo vedie k záveru o tom, že takáto nečinnosť sama osebe nemá ústavnoprávne relevantnú intenzitu, ktorá by si vyžadovala prijatie ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie. Od predloženia veci krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní 5. júna 2020 do podania ústavnej sťažnosti ústavnému súdu 12. júna 2021 ubehol rok, počas ktorého krajský súd o odvolaní nerozhodol. Krajský súd vo veci koná ako odvolací súd a jeho úlohou je posúdiť vecnú správnosť odvolaním napadnutého rozhodnutia v senáte. Dĺžka namietaného odvolacieho konania nie je nezlučiteľná so základnými právami sťažovateľa, ktorých porušenie namieta.

8. Hoci konanie o žalobe sťažovateľa trvá neprimerane dlho, ústavná sťažnosť je zjavne neopodstatnená a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov odmietnutá. Tento záver je následkom nesprávneho procesného uchopenia zrejmych priet'ahov v postupe súdov, keď sťažovateľ nenamieta konanie ako celok, ale zameriava sa len na postup krajského súdu, ktorý sám osebe k porušeniu jeho základných práv nevedol. Nie je dôvod na to, aby boli krajskému súdu pričítané i tie priet'ahy, ktoré svojou nečinnosťou nespôsobil a ktoré

zrejme plynú z postupu okresného súdu, ktorý však sťažovateľ rozsahom svojej ústavnej sťažnosti nenamieta.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. augusta 2021

Robert Šorl
predseda senátu